

KARTA PRZEDMIOTU

Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu
Kierunek studiów: Fizjoterapia
Forma studiów: Niestacjonarne
Stopień studiów: Magisterskie, jednolite
Specjalności: Bez specjalności
2023/2024

NAZWA PRZEDMIOTU	
NAZWA PRZEDMIOTU	Podstawy fizjoterapii logopedycznej
LICZBA PUNKTÓW ECTS	2
JĘZYK WYKŁADOWY	Polski
PROWADZĄCY	mgr Katarzyna Jastrzębska
OSOBA ODPOWIEDZIALNA	mgr Katarzyna Jastrzębska, mgr Justyna Filipowicz-Ciepły
LICZBA GODZIN:	
ĆWICZENIA:	18
KONWERSATORIUM:	10
CELE PRZEDMIOTU	
CEL 1:	Student usystematyzuje i uaktualni swoją wiedzę zdobytą na wcześniejszych etapach edukacji dotyczącą zaburzeń neurologicznych w logopedii
CEL 2:	Student zdobędzie umiejętności praktyczne potrzebne do postępowania logopedycznego w czasie rehabilitacji pacjentów
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
C.W1.	pojęcia z zakresu rehabilitacji medycznej, fizjoterapii oraz niepełnosprawności;
C.W5.	zasady doboru środków, form i metod terapeutycznych w zależności od rodzaju dysfunkcji, stanu i wieku pacjenta;
C.U8.	zaplanować, dobrać i wykonać zabiegi z zakresu kinezyterapii, terapii manualnej i masażu oraz specjalnych metod fizjoterapii;
K.O5.	dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych;
K.O6.	korzystania z obiektywnych źródeł informacji;

NAZWA PRZEDMIOTU	
WYMAGANIA WSTĘPNE	
	Znajomość podstaw kinezyterapii i neurologii
TREŚCI PROGRAMOWE	
ĆWICZENIA 1:	Diagnoza i terapia neurologopedyczna. Dysartria oraz anartria
ĆWICZENIA 2:	Warsztat pracy logopedy. Niezbędne pomoce logopedyczne.
ĆWICZENIA 3:	Próba klasyfikacji. Kamienie milowe w rozwoju mowy dziecka.
ĆWICZENIA 4:	Metody terapii niepełności mowy.
ĆWICZENIA 5:	Ćwiczenia przeznaczone dla osób jękających się.
KONWERSATORIUM 1:	Wpływ rozwoju motorycznego na kształtowanie się mowy. Diagnoza i terapia afazji u dzieci oraz osób starszych.
KONWERSATORIUM 2:	Wykazanie różnic towarzyszących pracy z pacjentami w różnym przedziale wiekowym.
KONWERSATORIUM 3:	Diagnozowanie i terapia zaburzeń mowy wynikających z niemożności artykułowania dźwięków.
METODY DYDAKTYCZNE	
	Ćwiczenia projektowe, dyskusja, praca w grupach, prezentacje multimedialne, studium przypadku, burza mózgów
NAKŁAD PRACY STUDENTA:	
GODZINY KONTAKTOWE Z NAUCZYCIELEM AKADEMICKIM	28
GODZINY BEZ UDZIAŁU NAUCZYCIELA AKADEMICKIEGO	Przygotowanie do zajęć - 10 Przygotowanie do zaliczenia - 12
SUMARYCZNA LICZBA GODZIN DLA PRZEDMIOTU	50
REGULAMIN ZAJĘĆ I WARUNKI ZALICZENIA	
	aktywny udział w zajęciach, 100% obecność, zaprezentowanie ćwiczeń logopedycznych zawartych w projekcie. Konwersatorium – ZAO Ćwiczenia - ZAL
METODY OCENY POSTĘPU STUDENTÓW:	
W ZAKRESIE WIEDZY:	Odpowiedź ustna
W ZAKRESIE UMIEJĘTNOŚCI:	Aktywność na zajęciach

NAZWA PRZEDMIOTU	
W ZAKRESIE KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH:	Aktywność na zajęciach
SPRAWDZIANY KSZTAŁTUJĄCE:	Kolokwia
SPRAWDZIANY PODSUMOWUJĄCE (I i II termin)	Termin I: Zaliczenie praktyczne i odpowiedź ustna Termin II: Zaliczenie praktyczne i odpowiedź ustna
KRYTERIA EGZAMINU/ ZALICZENIA Z OCENĄ	
NA OCENĘ 3,0	Zaliczenie praktyczne. Student w stopniu dostatecznym potrafi przygotować plan terapii neurologopedycznej, na podstawie którego jest w stanie podjąć się wykonania z pacjentem zaproponowanej przez siebie terapii.
NA OCENĘ 3,5	Zaliczenie praktyczne. Student w stopniu ponad dostatecznym potrafi przygotować plan terapii neurologopedycznej, na podstawie którego jest w stanie podjąć się wykonania z pacjentem zaproponowanej przez siebie terapii
NA OCENĘ 4,0	Zaliczenie praktyczne. Student w stopniu dobrym potrafi przygotować plan terapii neurologopedycznej, na podstawie którego jest w stanie podjąć się wykonania z pacjentem zaproponowanej przez siebie terapii.
NA OCENĘ 4,5	Zaliczenie praktyczne. Student w stopniu plus dobrym potrafi przygotować plan terapii neurologopedycznej, na podstawie którego jest w stanie podjąć się wykonania z pacjentem zaproponowanej przez siebie terapii
NA OCENĘ 5,0	Zaliczenie praktyczne. Student w stopniu bardzo dobrym potrafi przygotować plan terapii neurologopedycznej, na podstawie którego jest w stanie podjąć się wykonania z pacjentem zaproponowanej przez siebie terapii
LITERATURA OBOWIĄZKOWA	
Maria Pąchalska	Afazjologia, Warszawa, 2011, Wydawnictwo Naukowe PWN
Błaszczuk B., Czernecki R., Prędoła Panecka H.	Profilaktyka pierwotna i wtórna udarów mózgu, Warszawa, 2008, Studia Medyczne vol. 9 [s. 71-75]
Cieślak Korfel A.	Usprawnianie po udarze mózgu. Poradnik dla terapeutów i pracowników podstawowej opieki zdrowotnej, Kraków, 2009, Elipsa Jaim [s. 17]
Panasiuk J.	Interakcja a afazja [w:] T. Woźniak, A. Domagała, Język. Interakcja. Zaburzenia mowy. Metodologia badań., Lublin, 2007, UMCS [s. 91-93.]
Mariusz Maruszewski	Chory z afazją i jego usprawnianie, Warszawa, 1974, Nasza Księgarnia

NAZWA PRZEDMIOTU	
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA	
Panasiuk J.	Interakcja a afazja [w:] T. Woźniak, A. Domagała, Język. Interakcja. Zaburzenia mowy. Metodologia badań., Lublin, 2007, UMCS [s. 91-93.